

Agarta u šupljini Zemlje Naše zanimanje je počelo onog trenutka nakon što je vaša rasa bacila prve atomske bombe na Hirošimu i Nagasaki u Japanu. U tom alarmantnom trenutku poslali smo svoje leteće mašine, „Flugelrads“, u vaš površinski svijet da istraže što je to vaša rasa učinila.“ KRALJ ZEMLJINE ŠUPLJINE

Piše: Dr. Joshua David Stone

U prijašnjem poglavlju sam govorio o najvećim zataškavanjima svih vremena, o činjenici kako nas posjećuju izvanzemaljci s drugih planeta. Ako je to najveće zataškavanje svih vremena, tada je drugo najveće zataškavanje svih vremena činjenica kako postoji civilizacija ljudi koja živi u središtu zemlje, čija civilizacija je poznata pod nazivom „Agarta“. Nekima od vas teško je u to vjerovati. Znam da je meni bilo na početku, međutim sada apsolutno znam da je to istina.

Za početak, budisti u svojoj teologiji svesrdno vjeruju u njeno postojanje. Oni vjeruju kako je to rasa super muškaraca i super žena koji povremeno izlaze na površinu zemlje kako bi nadgledali razvoj ljudske rase. Također vjeruju kako taj podzemni svijet sadrži milijune stanovnika i mnoge gradove, a njihov glavni grad je Shamballa.

Kralj toga svijeta vjeruje se da je dao ovlaštenja Dalai Lami s Tibeta koji je njihov zemaljski predstavnik. Njegove poruke se prenose kroz tajne tunele koji povezuju taj unutarnji svijet s Tibetom.

Slavni Ruski kanal, Nicholas Roerich, koji je kanalizirao Uzašlog Majstora El Moryu, tvrdio je kako je Lhasa, glavni grad Tibeta, tunelom povezana s unutarnjom zemljom Shamballom. Ulaz u taj tunel čuvaju lame koje su prisegle na tajnost. Sličan tunel vjeruje se da povezuje tajne komore u bazi velike piramide u Gizi i Agartu.

Indijski epovi, Ramayana i Bhagavad Gita najpoznatiji su tekstovi Indije. Ramayana iznosi priču o velikom avataru Rami. Bhagavad Gita daje priču o Krišni. Ramayana opisuje Ramu kao

„izaslanika iz Agarte“ koji je stigao zračnim vozilom. Prilično je zadivljujuće neobično utoliko što i budistička i hinduistička religija zasebno govore o Agarti.

Prvi javni znanstveni dokaz nastao je 1947. godine kada je kontra-admiral Richard E. Byrd iz mornarice Sjedinjenih Država odletio direktno na Sjeverni pol i ustrajao na prelijetanju pola, ustvari ušao je u unutrašnju zemlju. U svojem dnevniku s ostalim svjedocima, govori o ulasku u šuplju unutrašnjost zemlje i o putovanju 1700 milja preko planina, jezera, rijeka, zelene vegetacije i životinjskog života. On govori kako je vidio divovske životinje slične mamutima iz drevnih vremena kako se kreću kroz šipražje. Konačno je pronašao gradove i civilizaciju u napredovanju.

Njegov avion konačno su dočekale leteće mašine, vrste kakvu nikada ranije nije vidio. Otpratile su ga na sigurno mjesto za slijetanje i izaslanici s Agarte su ga prijazno pozdravili. Nakon odmaranja, on i njegova posada odvedeni su na susret s kraljem i kraljicom Agarte. Rekli su mu kako mu je dopušten ulazak u Agartu zbog njegovog visokog morala i etičkog karaktera. Nastavili su govoriti kako su otkad su Sjedinjene Države bacile atomsku bombu na Hirošimu i Nagasaki veoma zabrinuti za svoju vlastitu sigurnost i opstanak. Odlučili su kako je došao trenutak za veći kontakt s vanjskim svijetom kako bi spriječili da ne uništimo ovaj planet i njegovu civilizaciju zajedno s njime. Dozvoljen im je ulazak radi te osobite svrhe kao način uspostavljanja kontakta s nekime kome su vjerovali.

Da skratim priču, Admiral Byrd i njegova posada, nakon tog posjeta, vođeni su u svojem avionu natrag u vanjski svijet, a njihovi životi su se zauvijek promijenili.

U siječnju 1956. godine admiral Byrd vodio je drugu ekspediciju na Antarktik i/ ili Južni pol. Na toj ekspediciju on i njegova posada ponovno su ušli 2,300 milja u središte zemlje. Admiral Byrd tvrdi kako su Sjeverni i Južni pol ustvari dva od mnogih otvora u središte Zemlje. Ne mogu a da se ne sjetim poznate znanstvenofantastične knjige Julesa Vernesa, „Putovanje u središte Zemlje“, koju su mnogi od vas pročitali ili gledali filmsku verziju.

Admiral Byrd također tvrdi da unutarnja zemlje ima unutarnje sunce. Teorija admirala Byrda je da su polovi zemlje izbočeni, a ne udubljeni. Brodovi i avioni ustvari mogu uletjeti ili uvesti se pravo unutra.

Američka štampa je objavila otkriće admirala Byrda, međutim naši dobri prijatelji, tajna vlada, smjesta su ga zataškali. Ray Palmer, izdavač časopisa „Flying Saucer Magazine“ (Leteći tanjur) napisao je detaljnu priču o otkrićima admirala Byrda. Vlada Sjedinjenih Država je ili pokupovala, ukrala ili uništila sve primjerke, a zatim uništila slogove za tiskanje i tiskarski stroj.

Rečeno mi je da se potpuno ista stvar dogodila u vezi članka o otkriću admirala Byrda koji je napisao „National Geographic“. Časopis je objavljen, a vlada Sjedinjenih država prigrabila je skoro svaki primjerak. Da priča nije istinita zašto bi vlada bila tako nervozna .

Druga zanimljiva činjenica je da vlada Sjedinjenih Država ne dopušta avionima da prelijeću polove. Svi letovi su usmjereni da idu okolo polova a to će vam reći svaki zračni pilot koji leti u tim područjima. Drugi zanimljiv fenomen je činjenica da su ledenjaci sastavljeni od svježe vode, a ne od slane vode koja nošena strujama dolazi s polova. Drugo zanimljivo pitanje je zašto je toplije u blizini polova nego na 600 do 1000 milja od njih. Otvori na polovima također mogu biti dio razloga za tako mnogo opažanja letećih tanjura.

U knjizi dr. Raymonda Bernarda pod nazivom „The Hollow Earth“ (Šuplja zemlja) on govori o čovjeku koji je potvrdio priču admirala Byrda. Dr. Nephi Cotton iz Los Angelesa izvjestio je kako mu je jedan od pacijenata, čovjek Nordijskog porijekla ispričao sljedeću priču:

„Živio sam u Arktičkom krugu u Norveškoj. Jednog ljeta ja i prijatelj smo smislili da krenemo na putovanje barkom i da uđemo što više možemo u Sjevernu zemlju. Stoga smo ukrcali mjesečne zalihe hrane u mali ribarski brod i zaplovili.

„Na kraju prvog mjeseca otputovali smo daleko na sjever, iza pola i u neobičnu novu zemlju. Bili smo prilično zadivljeni tamošnjim vremenom. Toplo, i povremeno noću skoro previše toplo za spavanje. Zatim smo ugledali nešto tako neobično da smo obojica bili zadivljeni. Naprijed toplo otvoreno more a bili smo na velikoj planini. U toj planini u određenoj točci činilo se kako se prazni ocean. Zbunjeni nastavili smo u tome smjeru i našli se kako plovimo u golemi kanjon koji vodi u unutrašnjost zemlje. Nastavili smo ploviti, a zatim smo ugledali nešto što nas je iznenadilo... sjajno sunce u unutrašnjosti zemlje .

„Ocean koji nas je nosio u šuplju unutrašnjost zemlje postepeno je postao rijeka. Ta rijeka je prolazila, što smo kasnije shvatili, skroz kroz unutrašnju površinu svijeta od jednog do drugog

kraja. Može vas odnijeti, ako je dovoljno dugo slijedite, ravno od Sjevernog do Južnog pola.

„Vidjeli smo kako je unutrašnja površina zemlje podijeljena na tlo i vodu. Ima mnogo sunčeve svjetlosti i obilje životinjskog i biljnog života. Plovili smo sve dalje i dalje u tu fantastičnu zemlju, fantastičnu jer je sve bilo ogromne veličine u usporedbi sa vanjskim stvarima. Biljke su velike, stabla gigantska i na kraju smo došli do gorostasa.

„Oni su stanovali u kućama i gradovima poput nas na zemljinoj površini i koristili su neku vrstu električnog transporta poput jednotračnog vozila za prijevoz ljudi. Vozio je duž obale rijeke od grada do grada.

„Nekolicina stanovnika unutrašnje zemlje, ogromni divovi, uočili su naš brod na rijeci i bili su prilično zadivljeni. Bili su, međutim prilično prijateljski. Pozvani smo u njihove kuće da objedujemo s njima, te smo se moj suputnik i ja razdvojili. On je otišao s jednim divom u njegov dom, a ja sam otišao s drugim divom.

„Moj divovski prijatelj me je odveo u svoj dom kod svoje obitelji, a ja sam bio potpuno zastrašen ogromnom veličinom svih predmeta u njegovom domu. Stol za objedovanje je bio golem. Ispred mene su stavili tanjur i napunili ga s porcijom hrane tako da bi me zalogaj nahranio obilno za cijeli tjedan. Div mi je ponudio grozd grožđa i svaka boba grožđa je bila tako velika kao jedna od naših breskvi. Probao sam ga i otkrio kako je mnogo slađe od bilo kojeg koje sam probao vani. U unutrašnjosti zemlje sve voće i povrće je mnogo ukusnije i s mnogo više mirodija od onoga koje imamo na vanjskoj površini zemlje.

„Ostali smo sa divovima jednu godinu uživajući u njihovom društvu kao što su i oni uživali u upoznavanju nas. Tijekom naše posjete uočili smo mnoge čudne i neobične stvari kod tih izvanrednih ljudi i neprestano smo bili zadivljeni s njihovim znanstvenim napretkom i izumima. Cijelo vrijeme niti jednom nisu bili neprijateljski prema nama i bilo nam je dozvoljeno da se vratimo svojoj kući na isti način na koji smo stigli... u stvari, ljubazno su nam ponudili svoju zaštitu ako nam ustreba za povratak.“

Drugi izvještaj o posjeti šupljini zemlje je naveo drugi Norvežanin po imenu Olaf Jansen, što je zapisano u knjizi pod nazivom "The Smoky God" (Zamagljeni Bog), koju je napisao Willis George Emerson. Naslov "Smoky God" (Zamagljeni Bog) odnosi se na centralno sunce u

šupljoj unutrašnjosti zemlje koje je manje i manje sjajno od našeg vanjskog sunca, naravno i stoga izgleda zamagljeno. Knjiga opisuje iskustvo oca i sina koji u malom ribarskom čamcu pokušavaju pronaći „zemlju iza sjevernog vjetra“, o kojoj su čuli. Zračna oluja ih je očigledno odnijela kroz polarni otvor u šuplju unutrašnjost zemlje.

Knjiga je štampana 1908 godine. Govori o iskustvima sina. Oni su ondje očito proveli dvije godine a pri povratku kroz južni polarni otvor otac je izgubio život kada se ledenjak rascijepio i uništio čamac. Sin je bio spašen i ispričao je svoju nevjerojatnu priču.

Smješten je u zatvor za luđake jer mu nitko nije vjerovao. Nakon oslobađanja i što je 26 godina radio kao ribar, preselio se u Sjedinjene Države. U svojim devedesetima je sreo Willisa Georgea Emersona i ispričao mu je svoju priču. Na samrti mu je također dao svoje karte koje je napravio o unutrašnjosti zemlje i rukopis o svojim iskustvima. Knjiga, "The Smoky God", govori o njegovim iskustvima.

U knjizi govori kako ti ljudi žive od 400 do 800 godina i kako su veoma napredni u znanosti. Mogu prenositi svoje misli od jednoga do drugoga s određenom vrstom zračenja i posjeduju izvore struje snažnije od našeg elektriciteta. Oni su stvoritelji letećih tanjura s kojima se upravlja s višim moćima, dobivenim iz elektromagnetizma atmosfere. Oni su visoki dvanaest ili više stopa.

Jedna druga zanimljiva opaska na rubu knjige je da su 1942. godine Njemački nacisti poslali ekspediciju sastavljenu od nekih od vodećih znanstvenika s pokušajem da pronađu ulazak u šupljinu zemlje. Georing, Himmler i Hitler su s entuzijazmom podržali projekt. Hitler je bio uvjeren kako je zemlja udubljena i da u unutrašnjosti zemlje žive ljudi.

U "The Hollow Earth", Raymond Bernard također govori o fotografiji objavljenoj 1960. godine u Torontu u Canadi, koja prikazuje prekrasnu dolinu sa zelenim brdima. Pilot je tvrdio kako je fotografija snimljena iz njegovog aviona dok je prelijetao „Sjeverni pol“.

Kanaliziranja Earlyne Chaney o Agarti i civilizaciji iz šupljine Zemlje

Earlyne Chaney, kanal za Kuthumija, Djevicu Mariju i Zosera, i egipatskog faraona, iznosi nam zanimljivu priču o tome kako je nastala Agarta. To je opisano u njenoj knjizi „Otkrivenja o stvarima koje dolaze“ ("Revelations of Things to Come"). Ona je također osobno teško prihvatila istinu o Agarti, no njeni vodiči su bili apsolutno sigurni u njeno postojanje i važnosti za našu civilizaciju sada i u budućnosti.

Earlynina kanaliziranja tvrde da su prije mnogo stoljeća veoma napredne duše došle s drugih planeta. Njena kanaliziranja su ih nazvala „Anunnaki“. Oni su bića koja su donijela zavjetne kovčege koji su korišteni kao lasersko oružje i uređaji za kontrolu ravnoteže za uzdizanje zemljine civilizacije. Anunnaki i Annu su pomogli izgraditi velike civilizacije Atlantide i Lemurije.

Anunnaki su otišli i ostavili evoluciju zemlje u rukama Annua, njihovog potomka, koji se spario za zemljanima. Kako je prolazilo vrijeme, kako sam već ispričao u priči o postanku, Atlantidu su počeli preuzimati sinovi Belijala ili Tamno bratstvo. Annu, shvativši kako Atlantidi predstoji uništenje, otplovio je na druga kopna, naročito u Egipat. Pomogli su izgraditi piramide i spomenike sa zavjetnim kovčezima. Međutim, također su koristili te instrumente da kopaju duboko pod zemljom, gradeći podzemne gradove i tunele. Kada je potop i pomijeranje polova konačno pogodio Atlantidu i Lemuriju oni su ušli u svoje gradove u unutrašnjosti zemlje. Ulaz je bio kroz Veliku piramidu. Zapečatili su piramidu, spriječivši zemljane da otkriju njihove podzemne prolaze te da spriječe ulazak poplavi. Shamballa, Earlyne kaže, njen je glavni grad. Agarta se sastoji od prostranih kontinenata, oceana, planina i rijeka. Kaže kako je populacija daleko naprednija od naše. Ona također kaže kako su civilizacije Yukatana, Perua, Brazila, Kambodže i Tibeta također otišle pod zemlju. Ona kaže kako mnogi naši svemirski brodovi dolaze iz unutrašnje zemlje. Ona potvrđuje da Zemlja ima unutrašnje sunce i da je Aurora Borealis refleksija toga. Ona također potvrđuje da postoje otvori na oba pola kako je rekao admiral Byrd.

Zanimljivo oko toga je da je egipatska vlada u zadnjih trideset godina pronašla mnoge od tih tunela i pokušala ih istražiti. Nedavno su ih zapečatili iz straha da bi turisti i posjetitelji mogli zaglaviti u njima i zauvijek se izgubiti. Apsolutno fascinantan dio u knjizi Roberta Stacy-Judda, poznatog arheologa iz Californie, koji govori o boravku na Yukatanu i ulasku u pećinu Loltuna u društvu sa šest istraživača. Oni su se konačno spustili daleko u dubinu zemlje i izgubili se. Zabrinuli su se kada je sasvim iznenada, daleko iz dubine zemlje, prema njima stigla svjetlost. Ta svjetlost je bila baklja koju je nosio stari slijepi pustinjak koji im je rekao kako ih je vidio uz pomoć vidovitosti i znao je da su se izgubili. Iako je bio slijep, on ih je poveo natrag na zemljinu površinu.

Muškarci su bili zahvalni i upitali ga gdje živi. Stari slijepi pustinjak rekao im je kako je pećina njegov dom te da na površinu izlazi svakih nekoliko mjeseci. Kada su ga upitali kako je preživio i pronašao hranu i piće, rekao je kako se o njemu brinu „prijatelji“ koji žive u dubinama zemlje u prekrasnom unutarnjem gradu. Napravio je dovoljno dugu pauzu kako bi ga mogli fotografirati a zatim je nestao nazad u špilju.

Ja sam osobno bio na predavanju žene po imenu Sharula i njenog supruga Shielda koja je tvrdila da je stara 350 godina i da dolazi iz podzemnog grada Telosa koji se očigledno nalazi nekoliko milja ispod Mt. Shaste. Veoma pažljivo sam slušao njihova predavanja i moram priznati da su oboje bili veoma čvrsti i znali što govore u duhovnom smislu. Složio sam se sa svime što su rekli, međutim moram priznati da sam sumnjao u njenu tvrdnju kako je stara preko tri stotine i pedeset godina.

Sljedećeg dana bio sam na tretmanu iscjeljivanja kod prijateljice koja je vidovita. Pričao sam joj o predavanju i o onome što je rečeno, o ona je zatražila sliku te osobe. Moja prijateljica je rekla kako gledajući sliku može reći da li je ono što je Sharula rekla istinito. U autu sam imao oglasni listić s predavanja na kojem je bila slika i Shielda i Sharule.

Gledajući sliku i njenu auru sa slike moja prijateljica je rekla kako je njena aura potpuno drugačija od normalne ljudske aure, te da osjeti veliku mogućnost da je ono što je rečeno o njenim godinama i domu istinito. Moja vlastita intuicija i unutarnje vodstvo su također osjetili kako je to istinito. Bilo je zanimljivo dobiti i ovu drugu potvrdu.

Postoje podzemni tuneli i gradovi na različitim razinama zemljine kore kroz ovaj planet. Mnoga od tih bića sada izlaze na površinu, kao što i izvanzemaljci s ostalih planeta sada dolaze u velikom broju.

Kanaliziranja Djwhal Khula o šupljini Zemlje

Kada god istražujem određenu temu volim dobiti povratnu informaciju od Djwhal Khula o onome što sam pronašao. Predočivši mu ono što sam vama iznio u ovoj knjizi on ima nekoliko

zanimljivih stvari za dodati.

Najprije, on je potvrdio da je admiral Byrd uistinu putovao u unutarnju zemlju kao što je i rekao. Rekao je kako u unutarnjoj zemlji postoji sunce, ali je drugačije od našeg vanjskog sunca. Rekao je kako aurora borealis nije izazvana suncem iz unutarnje zemlje, već iz drugačijeg izvora svjetlosti. Rekao je kako su otvori na polovima veoma široki te da brodovi i avioni mogu ući unutra, međutim da su prirodno zaštićeni nekom vrstom energetskog polja. Ljudi ih mogu pronaći ako ih potraže, no malo su zamaskirani s ovim energetskim poljem.

Potvrdio je kako postoje ulazi u unutarnju zemlju u Egiptu, Tibetu i Yukatanu, te je dodao kako postoje ulazi i u Bermudskom trokutu, Sovjetskom Savezu i u Africi.

Rekao je kako postoje različite rase u unutarnjoj zemlji upravo kao i na površini zemlje, a neke od njih su poprilično visoke. Također je potvrdio kako su vlada Sjedinjenih Država i ostale zemlje svjesne unutarnje zemlje te da skrivaju činjenicu kao i onu o izvanzemaljcima. Također je potvrdio Earlyninu priču o Annuu i njihovom bijegu u tunele prije potopa, no također je dodao kako su tamo davno prije dolaska Atlantiđana živjela bića.

Među Američkim Indijancima, Navajo legende uče da su prethodnici ljudi došli ispod zemlje. Drevni su posjedovali nadnaravne moći i bili su istjerani iz svojih nastambi s velikom poplavom. Našavši se na površini ljudskoj rasi su prenijeli svoje ogromno znanje prije ponovnog traganja za svojim tajnim svetištem.

Mitologija Pueblo Indijanaca također smješta njihovo božansko porijeklo u unutarnju zemlju. Pretpostavka je da je unutarnji svijet povezan s ljudima na površini s otvorom na sjeveru.

Drevni tekstovi Kineza, Egipćana i Eskima govore o velikom otvoru na Sjeveru i o rasi ljudi koja žive ispod zemljine kore. Tekstovi kažu da su njihovi preci došli iz rajske zemlje u unutrašnjosti zemlje.

U budističkoj tradiciji, drevna filozofija govori da je Agarta po prvi puta kolonizirana prije mnogo tisuća godina kada je sveti čovjek poveo pleme koje je nestalo ispod zemlje. Vjeruje se kako

sadašnje stanovništvo toga podzemnog kraljevstva broji mnoge milijune i vjeruje se kako ti ljudi posjeduju mnogo nadmoćniju znanost od bilo koje koja postoji na površini zemlje. Ta znanost uključuje podzemne automobile koji se ogromnom brzinom kreću kroz podzemne tunele.

U drevnim legendama o Quetzalcoatalu, koji je bio veliki Avatar rasa Asteka i Maya, drevna tradicija govori kako je On nestao na letećem tanjuru na osam dana i posjetio podzemni svijet.

Ruski istraživač, Ferdinand Ossendowski, autor knjige „Beasts, Men and Gods“ („Zvijeri, ljudi i bogovi“), navodi svoja vlastita iskustva u Mongoliji. Na svojim putovanjima naišao je na Mongolske legende o vjerovanju u podzemni svijet Agarte kojim upravlja kralj svijeta koji boravi u svetom gradu Shamballi. Legenda nastavlja govoriti kako se u drevna vremena Mongolsko pleme u pokušaju da pobjegne od Džingis Kana sakrilo u podzemnu zemlju. Pokazana su im vrata koja su služila kao ulaz u kraljevstvo Agarte.

Prema Ossendewskom koji se smatra najvećim autoritetom za podzemne svjetove, Agarta se proteže kroz podzemne tunele do svih dijelova svijeta. Ti tuneli se protežu ispod oba oceana i svih kontinenata zemlje i postoje vozila koja se kreću kroz te tunele. On vjeruje kako su se tamo sklonili i stanovnici Atlantide i Lemurije.

Skriveni gradovi

Pored same šupljine zemlje postoji preko 100 podzemnih kolonija ili gradova ispod zemljine površine. Ti podzemni gradovi nazivaju se „Agartina mreža“. Svi osim jednoga su smješteni unutar zemljine kore nedaleko ispod površine zemlje. Ti gradovi su različitih običaja, no slijede uobičajenu duhovnu strukturu života.

Ti podzemni gradovi slijede Melkizedekova učenja. Melkizedekova učenja su drevno svećenstvo koje širi učenja Velikog Bijelog Bratstva kroz znani i neznani univerzum. Prosječna populacija tih gradova broji 500,000. Jedan od najvećih je onaj koji sam spomenuo, Telos, ispod Mt. Shaste. Ima preko 1.5 milijun stanovnika.

Druga kolonija približno iste veličine smještena je ispod Matto Grosso regije u Brazilu. Ta Atlantiđanska naseobina naziva se Posid. Premda su Atlantida i Lemurija za većinu ljudi na

površini zemlje postali mit, u stvarnosti one samo nastavljaju svoju evoluciju ispod zemlje.

Drugi glavni gradovi unutarnjeg svijeta uključuju Shonshe, utočište Uighur kulture, ogranka Lemurijanaca. Ulaz čuvaju Himalajske lamaserije i populacije je tri četvrtine milijuna.

Rama je iz površinskog grada Rame u Indiji smještenog u blizini Jaipura. Populacija broji jedan milijun a stanovnici su poznati po svojim klasičnim hinduističkim obilježjima .

Shingwa je ostatak sjeverne migracije Uighura i smješten je na granici Mongolije i Kine. Populacija broji 3/4 milijuna.

Dnevnik admirala Byrda

U mojem istraživanju za ovu knjigu imao sam priliku doći do kopije dnevnika admirala Byrda. Želio bih citirati mali dio njegovog iskustva o ulasku kroz otvor na polu i putovanja avionom do jednog od glavnih gradova u središtu zemlje. Prije samog citiranja admirala Byrda pripremit ću teren.

Letjeli su preko prekrasne bujne zaravni s planinama, rijekama i potocima. U jednoj točci admiral Byrd je ugledao nešto što je isprva ličilo na slona, no tada je shvatio kako je to mamut, pretpovijesni dinosaur. Vanjska temperatura zraka je bila 74 stupnja po Faradeju. Njihov radio nije radio.

Iznenada ispred njih se pojavi prekrasni grad luka u bojama duge, a kod njihovih bočnih krila nalazila su se dva leteća tanjura u obliku diska. Motori aviona su se zaustavili i vozilo je sada bilo pod kontrolom letećeg tanjura. Avion su spustili na tlo i admiral Byrd je odveden na susret s kraljem civilizacije šuplje zemlje. U ovoj točci neću direktno citirati iz dnevnika admirala Byrda.

„Dopustili smo vam da ovdje uđete jer ste plemenitog karaktera i dobro ste poznati u vanjskom svijetu admirale. Dahtao sam ispod glasa! Da, Gospodar odgovara s osmjehom, vi ste iz oblasti Arianni, unutarnjeg svijeta zemlje. Nećemo dugo odgađati vašu misiju i bit ćete sigurno otpraćeni natrag na površinu. No sada, admirale, reći ću vam zašto ste pozvani ovdje.

„Naše zanimanje počinje u trenutku nakon što je vaša rasa bacila prvu atomsku bombu na Hiroshimu i Nagasaki u Japanu. U tom alarmantnom trenutku mi smo poslali naše leteće mašine „Flugelradse“, na vaš površinski svijet da istraže što je to vaša rasa učinila. To je, naravno sada prošlost, moj dragi admirale, no moram nastaviti. Vidite, mi se nikada ranije nismo miješali u ratove i barbarstvo vaše rase. No sada moramo, jer vi ste naučili miješati se u određene sile koje nisu za ljude, poimence s tom atomskom energijom. Naši izaslanici već su izručili poruke našega svijeta pa ipak se ne obazirete na to. Sada ste izabrani da ovdje budete svjedok kako naš svijet postoji. Vidite, naša kultura i znanost je mnogo tisuća godina ispred vaše rase, admirale. Prekinuo sam ga: „Ali što ja imam s time, gospodine?“

„Činilo se da Gospodareve oči prodiru duboko u moj um, te nakon što me je nekoliko trenutaka proučavao odgovorio je, vaša rasa je sada dosegla točku s koje nema povratka, jer među vama postoje oni koji bi radije uništili vaš svijet nego se odrekli svoje moći... kimnuo sam glavom a Gospodar je nastavio: Godine 1945. i nakon toga pokušali smo uspostaviti kontakt s vašom rasom, no naši pokušaju su dočekani s neprijateljstvom, naši flugelradsi su bili gađani. Da, čak su ih sa zlobom i neprijateljstvom proganjali vaši ratni avioni. Dakle, sada vam govorim, moj sine, postoji veliko previranje u vašem svijetu, crna furija koja se neće istrošiti kroz mnogo godina. U svojim rukama nećete imati odgovor, u svojoj znanosti nećete imati sigurnost. Može bjesnjeti dok svaki cvijet vaše kulture ne bude zgažen i sve ljudske stvari srušene u veliki kaos. Vaš nedavni rat je bio samo predigra onoga što će tek zadesiti vašu rasu. Mi ovdje to svakim trenutkom to vidimo mnogo jasnije... Kažete li da se varam? „Mislim, odgovorio sam. Već se jednom dogodilo, tamno doba je nastalo i trajalo je više od pet stotina godina.“

„Da, moj sine, odgovorio je Gospodar. Tamno doba koje će sada zadesiti vašu rasu prekrit će zemlju poput mrtvačkog pokrova, no vjerujem da će neki iz vaše rase preživjeti oluju. Više od toga ne mogu reći. Vidimo daleko naprijed, novi svijet se pokreće iz ruševina vaše rase, traži svoje gubitke i legendarna blaga, i bit će ovdje, moj sine, sigurni pod našom zaštitom. Kada dođe to vrijeme, mi ćemo ponovno doći kako bismo pomogli oživjeti vašu kulturu i vašu rasu. Možda, do tada vi ćete naučiti ispraznost rata i njegovog razdora... i nakon tog vremena, dio vaše kulture i znanosti bit će vraćen vašoj rasi za novi početak. Ti ćeš se, moj sine, vratiti na površinski svijet s ovom porukom...“

Admiral Byrd i njegova posada su nakon ovog razgovora povedeni iz velikog grada i odvedeni do svoga aviona. Avion se uzdigao u zrak uz pomoć neke nevidljive sile natrag do otvora na polovima na površini zemlje. Njihov avion je prepušten njihovoj komandi i prije nego što su postali svjesni letjeli su natrag preko prostranih područja leda i snijega.

Ožujka 11., 1947. godine, admiral Byrd je prisustvovao sastanku osoblja u Pentagonu i naređeno mu je da radi dobrobiti čovječanstva šuti o svemu što je naučio. Podsjetili su ga da je on vojnik te da mora slušati zapovjedi.

Jedna druga zanimljiva bilješka je da je Harley Byrd, nećak admirala Byrda nastavio rad svoga ujaka. On je razotkrio kako su 77 tijela vanzemaljaca uzeta iz podzemnog grada i potajno ih je proučavala vlada Sjedinjenih Država u velikim spremištima. Rekao je kako je vidio fotografije kao i tijela u velikim spremištima kada je 1950. tih radio u uredima projekta Plave Knjige Zračnih snaga Sjedinjenih Država. Na kraju svoga života, Admiral Byrd je konačno odlučio da više ne može tajiti svoja iskustva a njegov dnevnik i sjećanja postala su dostupna svijetu.

